

faa Henseende staae lige, at vi kunne bevilge dem, vi finde, der er størst Trang til. Det ærede Medlem udtalte meget rigtigt, og heri kan jeg ganske slutte mig til ham, at til Forsvar er det nødvendigt at have Penge og stadig Penge, men een Ting er ganske sikkert mere nødvendigt, nemlig at det Materiale, der skal bruges, er fuldt færdigt og ikke $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{5}$ eller selv halvt færdigt. Jeg har fra først af, da vi fik den ærede Marineministers Budget under Behandling i Udvalget, været af den Anskuelse, at vi maae kjøbe eller bygge i Udlandet, skjøndt jeg har fuldstændig Tillid til — og dette udtaler jeg udtrykkeligt her, da jeg ikke har havt Leilighed til at deeltage i Debatten ved 2den Behandling — jeg har fuld Tillid til de Byggeforetagender, som finde Sted paa Værftet, og jeg kan paa ingen Maade dele den Anskuelse, som her blev udtalt om de Arbeider, vi faae fra et privat Værft, idet vi, saavidt jeg kan skjønne — der kan jo her kun være Tale om et Skjøn, hvilket er blevet bestyrtet ved de meget interessante og udførlige Forklaringer, Udvalget har faaet om denne Sag — idet vi, efter min Mening, have dette private Firma og den private Mand, som oftere er bleven omtalt, særdeles Meget at takke for, at vi ere gaaede raff frem, og med Dydighed, og maaskee med større Genialitet end andre Steder. Jeg skal altsaa ikke beklage, at der bygges paa vort eget Værft, men det Skib, der er Tale om, at vi skulle have, kunne vi, hvis det bygges paa vort eget Værft, først faae om 3, 4 eller 5 Aar, og det at have Skibet staaende kun halvt eller en Trediedeel færdigt, naar Begivenhederne komme, er endnu mere unyttigt end ikke at have Penge. Jeg glæder mig derfor over, at den ærede Minister er fremkommen med dette Forslag, og jeg lægger da i de Ord „Saa fremt Omstændighederne tillade det“ en dobbelt Betydning, for det Første at der kan faaes Noget, som virkelig efter Marineministerens Mening er fuldt tilfredsstillende, hvad enten det skal kjøbes færdigt ellers bygges paa kort Tid, tilfredsstillende til det Formaal, hvortil vi maae have det, men der ligger tillige noget Andet deri, og som vi gjerne kunne komme nærmere ind paa, idet vi have en Udtalelse af den høitærede Finantsminister i det andet Thing under en anden

Sag. Han har der udtalt to Ting, der have beroliget mig i meget høi Grad i finantsfiel Henseende. Det er, som sagt, udtalt om en anden Lov, men jeg antager, at den ærede Formand vil tillade mig at udtale et Par Ord derom, da det er for at begrunde vor finantsfielle Dydighed til at gaae ind paa Marineministerens Forslag. Den høitærede Finantsminister har udtalt, at han har havt endeel Betæneligheder, som det ogsaa er httret her i Salen, og at han derfor med Hensyn til Bernbaneloven ingenlunde anfaae Sagen for afgjort ved Lovens Vedtagelse, men at han, forinden han vilde give Pengene ud, vilde have dem bevilgede gennem Finantsloven. Den høitærede Finantsminister er altsaa for den materielle Udvikling, som jeg og Mange af os ere for, men han vil have det i sin Magt, og han vil kræve den bevilgende Myndigheds Samtykke givet under Overveielse af alle Forhold ved Finantsloven, til at give Pengene ud (Afbrudelse af Berg). Det har Finantsministeren bestemt udtalt, og det gjør mig ondt, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) siger Nei. Endvidere anthbede den høitærede Finantsminister ved samme Leilighed, at der i Tilføiningen af de Udtryk „saavidt muligt“ med Hensyn til den Sag, der nu her er under Forhandling, laa den Betingelse for Udgiften, at Finantsfernes Tilstand virkelig vilde tillade at gaae til denne Udgift. Jeg mener, at naar vi have en saadan Veroelgelse, vilde det være meget urigtigt ikke at stemme for Ministerens Forslag, som vil kunne give vort Forsvar en dygtig og bethdelig Tilvæxt og navnlig en Tilvæxt, som er særbig i rette Tid, istedetfor, at naar vi begynde paa et Skib af de samme Dimensioner paa vort eget Værft, dette da maaskee ikke vil være færdigt, naar vi skulle bruge det. Jeg kan derfor ikke noksom anbefale Thinget at gaae ind paa Marineministerens Forslag, saaledes som det foreligger.

Berg: Det var en Feiltagelse af den ærede sidste Taler, naar han troede, at jeg sagde Nei til, at Finantsministeren havde udtalt, at der ikke kunde gives Penge ud, uden at de vare bevilgede paa Finantsloven. Jeg